

BOŽÍ ZVĚST SKRZE KOLEDU

Začalo to myšlenkou, že mohu někomu pomoci a sama si to užiju. Zatím jsem nikdy nekoledovala, ale moc jsem se těšila. Jsem věřící, tak to pro mě nebylo jen sbírání pro charitu, ale radost z Boží zvěsti, kterou jsme s děvčaty roznášely.

Do krásného klubu sv. Anežky jsem přišla jako jedna z prvních. Vedle mě byli tři kamarádky a holka, co byla sama. Sedla jsem si vedle ní a zeptala se jí, zda je sama - odpověděla že ano, tak jsem se jí nabídla, přijala a byly jsme dvě. Jmenuje se Elen a je skautka. Po chvíli přišla druhá skautka, Elenina kamarádka Naty a byly jsme tři. Elen je patnáct, já jí přemlouvala, aby se stala vedoucí - sice se chvíli bránila, ale já ji překonala. Elen si zařídila kartičku, rozdělily jsme se na tři krále (Elen - Kašpar, já - Melichar, Naty - Baltazar), převlékly se do úžasných rouch, vzaly korunu, vzdaly se v prospěch jednoho pána hvězdy a vyrazily jsme.

Na starost jsme měly okolí Mariana a Kylešovského kopce. Koledování nám šlo skvěle, hned v prvních dveřích, kde nám otevřeli, stála velmi milá paní, která nám dala dokonce každé čokoládu. Další skvělé okamžiky: v domově důchodců sv. Zdislavy jsme za herecký a pěvecký výkon dostaly od klienta přesnídávky, dostaly jsme se na rodinnou „párty“, kde jsme pobýly alespoň pět minut, nebo jsme zazvonily na pána, který měl nejprve o naši zvěst zájem, ale po dvou minutách už zase neměl. Koledovaly jsme přibližně tři hodiny a stihly jsme projít s předstihem před většinou koledníků všechny domy. Lidé byli velmi vstřícní a milý, většinou otvírali a byli štedří. Měli velkou radost z pokoje, který jsme k nim přinesly.

Koledování jsme si všechny tři opravdu užily a slíbily jsme si stejnou sestavu v příštím roce. Těším se na naše příští výkony, jsem ráda, že jsme mohli pomoci lidem, kteří to potřebují. A nakonec jsem ráda, že jsme mohli zvěstovat něco tak krásného, něco co spojuje lidi.

Sepsala Nikol Hendrychová z pověření dalších koledníků Elen a Naty

KOLEDOVÁNÍ

Jednou ráno se nám zdálo,
že potřební mají málo.
Proto jsme se vydali požádat Ty
co chtějí a mohou dát.
Dům od domu v dešti,
pokoušíme štěstí.
Někde pejsek, někde zloch,
nedáme se odradit,
musíme si poradit.
Zvládneme to zase
jako loni o tom tříkrálovém čase.
Teď to půjdeme oslavit a hezky se pobavit.

Jáchym, Klárka, Neli, Lenka Markusovi, Branka u Opavy

TŘÍKRÁLOVKA V HATI

"My tři králové jdeme k vám"
zpívali malí koledníci z Pražské
I když za límec přelo nám,
jejich hlásky byly přímo rajske!

Přivítali všichni pana faráře,
převzali královské dary a pokladničky.
Očekávaní sedlo jim na tváře,
když dělili si obec na uličky.

Jeden z našich králů byl ten pravý -
i když nebyl jistě jediný -
6. 1. narozeniny slaví
a byly to krásné narozeniny!

Malá "královna" má čtyři roky -
to ale nikdo netuší -
má zvučný hlas a pevné kroky,
směle na dveře zabuší.

U jednoho domu ale děs -
každý za furtku se vrátil.
Vyběhl na ně veliký pes
až jeden z králů korunu ztratil!

Zpočátku byli v Hati králové čtyři
jeden velký, jiný maličký,
pak ale nejmenší domů míří -
prý už ho zebou nožičky!

Ne každé dveře se otevřely,
na to jsme ale nic nedali,
Tři králové mají cit vřelý -
i na ty zavřené křížky napsali!

My - malí králové z Hati
za rok půjdeme koledovat zas!
Marie, Josef i všichni svatí
s Ježíškem budou ochraňovat nás!

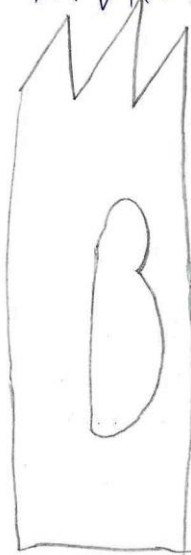
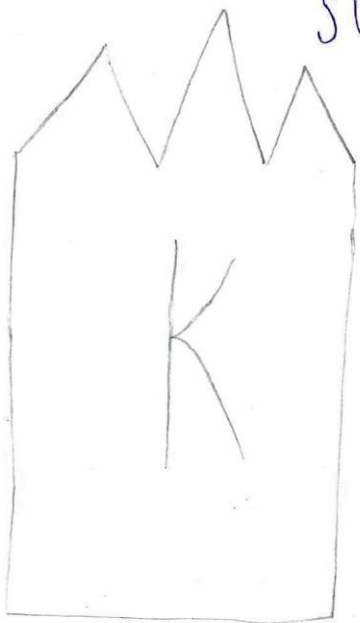
**Koledníci Leona Skotnicová, Tadeáš Skotnica, Nikolas Glenz, Sebastián
Glenz a vedoucí skupinky Aleš Skotnica**

NA KOLEDOVÁNÍ SE MI
LÍBILLO JAK JSME BYLI U
SPOLUŽÁKA PROTOŽE SE HOLKY
SCHOVÁVALY ZA ROH PROTOŽE SE
ASI STYDĚLY A PAK SE MI LÍBILLO
JAK JSME ZPÍVALI VŠICHNI A PAK
SE MI JEŠTĚ LÍBILLO JAK JSME SE
PŘEDSTAVOVALY A RÁDA BYCH SE
VÁM CHTĚLA ~~PRŮJED~~ PŘEDSTAVIT
BYLA JSEM KASPAR A ŘÍKALA JSEM

K+M+B+2079 MOJE JMÉNO JE KASPAR A
PRINĚSL SEM VÁM CUKR ~~A~~ BÍLÉ ZLATO
ANTONIE SEIDLOVA, MÁM 8 LÉT

SUCHÉ VAZCE

PŘEROVECKÁ
10E

NEJVÍČ SE MI LÍBIL
SPÍVÁNÍ A KOLEDOVÁNÍ A
PAK SE MI LÍBILY V
JEDNOM DOMNĚ ANDULKY
A BYLA JSEM MELICHAR A
ROSDÁVALA JSEM KADIDLO
ALŠBĚTA SEIDLOVA 6LET

ZROVNA NEDĚLE BYLA

Zrovna neděle byla,
když jsem se probudila.
Do kostýmu jsem si vlezla,
chyběla mi ještě hvězda.
Bylo totiž 6. ledna,
to ví každá vědma,
komu patří začátek ledna.
Ano, je to tak,
tři králové jsou tu zas.
Vzala jsem své kamarádky,
vypadaly jsme jak z pohádky.

Přicházely jsme od domu k domu,
vesele jsme zpívaly k tomu.
Každý kdo nás uslyšel,
radost z nás velkou měl.
Do kasičky nám přispěli,
sem tam i sladkost přidali.
Vůni, kalendář, zlato
věnovali jsme jim za to.

Už se těšíme až po čase,
koledovat půjdeme zase.

Od Nelinky a Anetky ze Lhotky u Litultovic

JE TŘÍ KRÁLŮ ČAS

Je tří králů čas,
tří králů čas,
my máme rádi vás
a tak jsme si řekli,
sotva se oblékli,
a šli jsme ven
i když byl tak mrazivý den.

Vezmeme si pokladničku,
trvalo to jen chvíličku,
kadidlo, cukr a dar,
a pak náš hlavní šéf povídal:
„Bůh ochraňuj tento dům.“
Vám i vašim zvířatům
Láskou plný nový rok
k tomu přejem pevný krok.

Adam Mikstein (2006)

NETEČNÍ MY NEBUDEM!

Stejně jako každý rok,
přišlo nám to i letos vhod,
udělat v novém roce ten správný krok,
a zažít jako jeden z králů spoustu nových příhod.

Líbí se nám velice,
procházet nám známé ulice,
ze sousedů dárce dělat,
a penízky pro charitu od nich vybrat.

Kašpar, Melichar a Baltazar,
nesou pro všechny dobré lidi dar,
bílé zlato, kadidlo i drobnůstku,
všichni jsou šťastní z toho výměnného obchůdku.

Lidé dávají králům dar,
ti pak odchází a říkají zdar,
Bůh ochraňuj tento dům,
říkáme všem sousedům.

Soucit k lidem s nevlídným osudem,
neeee neteční my nebudem!!!
A tak s dobrým pocitem,
děkujeme všem dárcům, lidem,
za otevřené srdce i dveře,
v téhle pohádkové atmosféře.

Barbora Miksteinová , 13-14 let (2005)

BÁSNIČKA O KOLEDOVÁNÍ

Kája, Tom a Eli
jako tři králové chodili.

Koruny si nasadili
a na zvonky zazvonili.

Když se dveře otevřely,
s radostí všem zazpívali.

Dary jim pak odevzdali,
křídou dveře pokreslili.

Všichni se pak radovali
a penízky darovali.

Eliška Stejskalová, 8 let

ZASLOUŽÍTE SI PODĚKOVÁNÍ

Poprvé jsem šla na tři krále koledovat před dvěma lety. Bylo mi dvanáct a vůbec jsem nevěděla, co od toho mám čekat. Vždycky jsem se chtěla do něčeho takového zapojit a obětovat svůj čas pro něco užitečného. Naskytla se mi příležitost a tak jsem se jí chopila. V sobotu odpoledne jsem se se svou skupinou vydala koledovat po části Hradce nad Moravicí. V tomto městečku jsem se narodila a žiju tady dodnes a mám to tady moc ráda. Koledovali jsme ale v místě, kam moc často nechodím a to, že jsem se mohla po této části města projít, pro mě znamenalo obrovské plus. V tomto místě se často pasou koně a bydlí tam dvě mé kamarádky. Obcházelí jsme od domu k domu a mě až dojímalo, že všichni lidé, u kterých jsme zazvonili, nám něco přispěli. Je krásné, že se tak i malé děti učí pomoci svým bližním alespoň nějakým drobným příspěvkem. Spoustu lidí nemyslelo ale jen na ty, kterým bude ze sbírky darováno, ale také na nás koledníky a dali nám sladkosti. To sice není zrovna ideální pro moji váhu, ale budiž :).

Vždycky jsem si myslela, že se lidé chovají jenom zle. Lžou, kradou, podvádějí, vraždí a záleží jim jen na sobě. Jak se ale ukázalo na této sbírce, tak všichni lidé takoví nejsou. Spousta lidí se rozhodlo zasvětit svůj život pomáhání druhým, nebo nalezení léku proti nějaké závažné chorobě. A uvědomit si tuto věc mi pomohlo právě koledování. Teď, o dva roky později, mám ve svých čtrnácti letech úplně jiné priority než tehdy. Chtěla bych lidem pomoci ještě i jinak, než Tříkrálovou sbírkou, u které jsem zůstala. Uvažuji o darování krve a jedním z mých životních cílů se stalo to, že chci zachránit lidský život. Denně umírá zbytečně tolik lidí a já žádám alespoň o jeden z těchto životů, abych mohla zabránit této zbytečné smrti.

Když se dívám třeba na fotky koledníků, vidím samé malé děti. Je pěkné vidět, že jsou k tomuto od svých rodičů vedeni již od útlého věku. Ale málo teenagerů už u toho potom zůstane. Může to být odrazující pro ostatní. I já jsem s tím měla svého času problém. V mojí skupince chodím koledovat se dvěma holkama, které jsou o rok mladší než já. Což není zas tak velký rozdíl. Zůstává ale fakt, že z koledníků se můj věk nachází na číselné stupnici nejvýše. Jsou to ale nejlepší kamarádky. Občas si s nimi připadám jako páté kolo u vozu. Holky se ke mně ale chovají krásně. Umí si ze všeho udělat srandu. A chodí na víceleté gymnázium, kam já bych se chtěla po východu z deváté třídy dostat. Jedna z nich umí hrát krásně na flétnu, tak lidé mají vždy o něco větší radost, když jim zazpíváme v doprovodu s hudebním nástrojem.

Jinak počasí nám nikdy moc nepřálo. Při mém prvním koledování se ochladilo až na mínus dvacet stupňů Celsia. Koledování může být pěkná dřina. Chtěla bych proto poděkovat, že je pro koledníky připraveno bruslení, aquapark, pohádka a různé soutěže. Na vyhodnocení celé Tříkrálové sbírky v kině Mír se mi ale ještě nepodařilo dostat, ať už kvůli nemoci nebo soutěži. A ani nevím, jestli mi to vůbec vyjde letos. Ale nejen za toto si zasloužíte poděkování. Zasloužíte si ho za všechny činnosti, které celoročně provozujete. Loni se mi dostalo příležitosti jet se školou k vám do chráněných dílen. Vaše činnost si opravdu zaslouží zásluhy. Dokazujete tím existenci lidí, u kterých v duši převažuje dobro nad zlem. Za všechny lidi, kterým pomáháte a za ty, kteří mají v tomto stejný názor jako já, vám děkuji.

Tereza Teplanská, 14 let, Hradec nad Moravicí

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Nejdřív bych nás představila:
první Baltazar, ten černý král,
kalendáře rozdával.
Další Kašpar, ten se pořád smál
a kadidlo lidem dával.
A nakonec Melichar,
ten na flétnu hrál a cukr předával.

Náš vedoucí Vojtíšek,
je můj starší bratříček.
Psal křídou K+M+B 2019,
každému na domeček.
Pokladničku nám nesl
a když někdo zlobil,
ani jednou neklesl.

Domy v Mladecku jsme obcházeli,
peníze pro charitu vybírali.
Někdy i něco sladkého dostali,
dokonce i víno nám dali.:~)

Koledování se mi líbilo
a doma se dělilo,
co sladkého jsme dostali,
za to jak jsme koledovali.

Kéž nám pán Bůh požehná celý tento rok 2019.
S láskou Melichar,
koledování zdar.

Magdaléna Gališová, 12 let

NEJKRÁSNEJŠÍ PO VÁNOCÍCH

Tříkrálová sbírka je nejkrásnější akce po Vánocích. Chodím koledovat pravidelně již od svých čtyř let s mými dvěma sestrami.

Letos jsme měli jako doprovod mojí kamarádku Niky. Jako každý rok jsme si vybrali dlouhou trasu. Má to své výhody i nevýhody. Pokaždé jsme promrzlí až na kost, ale máme větší šanci na originálnější fotku. Každý rok se ji snažíme mít lepší a lepší. Měli jsme v plánu se vyfotit hned na začátku koledování, ale jako obvykle jsme se vyfotili až na konci, za posledním domem, který jsme měli za úkol navštívit, prostě až bylo vše hotové a splněno.

Naše focení probíhalo s menšími komplikacemi. Náš nejmladší král ztratil korunu ve velkém větru za humny a zlomila se nám kometa. Když moje mladší sestřička začala poplakávat, že už není král, vysvětlili jsme jí, že král nemusí mít žádnou korunu, ale hlavně že má dobré a upřímné srdce.

Naše první fotka měla být vedle velkého kamene, ale jelikož to nebylo úspěšné, tak jsem se rozhodla na ten kámen vylézt. No, moc dobrý nápad to nebyl, protože jsem si ušpinila bílý plášť a tím jsem byla přejmenována na Baltazara, ale nakonec to snad stálo za to.

Další snímek jsme pořídili již tradičně u nějakého stromu nebo keře. V tomto případě to byl keř. Všichni jsme se tam postavili a co nejvíce se usmívali, až jsme se za břicha popadali, ale jeden záběr snad vyšel na jedničku.

Poslední foto nám pomohla vymyslet babička, ke které jsme promrzlí a promočení až na kost, došli na závěr naší tříkrálové trasy. Myslím, že to byla letos nejoriginálnější fotka a to se zahradním dřevěným domečkem, kde jsme napsali nad dveře K+M+B 2019.

Na Orlovnu jsme dorazili jako poslední koledníci, ale nám to zdaleka nevadilo. Pro nás bylo důležité mít dobrý pocit a nezapomenutelný zážitek z koledování, které jsme si opět zvětčili na snímcích...

Karin Malchárková, 13 let